

REŠETO

POLITIČKO-ŠALJIVI LIST

PULITIKA.

U Splitu i u cijeloj Dalmaciji ima puno antikitadi, pa zaradi toga „Rešeto“ će biti ogledalo svoje dobe.

Antika je naša vira (ako je još ko); antika je naša pulitika, baš od dobe Marka Kaka, samo šta je pulitika športka i tako športka, da puno smrđi i da se više ništa ne razumi.

Antiki su ljudi, gredu po putu ščapom u ruci, reka bi da je figura od stare godine, a to su moderni pulitičari, koji govoru o modernizmu, o novim vremenima, o novim inicijativam, o novim kuršima, a gredu spavati za zdravu mariju, štiju „Sibilu“ i pišu starom ortograffijom.

Antiku je i športko sve . . . a ko ne viruje, neka samo dodje u Split i neka se prošeta po Varošima.

Medju ovoliko smrada, izadju i drugi. Ja sam mislila da će se puno njih pripasti i opametiti . . . a invece doša je, pa je i on balusinam išportka isto ka špuž di je proša . . .

„Rešeto“ ne može da to trpi . . . jerbo je štomega; naljutio se, i evo je opet izaša da se malo šfoga.

„Duje“ u svojem programu je rekla neka se niko njega ne boji, jerbo će se samo sulacat i ne će se baviti smradom ili pulitikom, a „Rešeto“, invece, će takati, boenuti, štipati, inšoma, botte da orbo, ali sve po venecjanu, kako je naš temperamenat, sve u ridikulu, jerbo samo ridikulom se može puno ambulantnog šporkece ostranit.

„Duje“ je težak čakulun a siromašan, jer nema ni špirita ni force. Bidnomu, ne moze se zamiriti; polje ne plodi a vaja šparanjat . . .

Može li se biti u Splitu bez interesavati se od pulitike? . . . Bilo bi isto ka odati po smradu bez titi ga

gazit. . . — Inšoma, „Rešeto“ će čistit i divertit, rugat će se onima, koji meritaju, smija će se svemu, sve će uzimati alla karlona, ali neka se svi čuvaju „Rešetina“ ščapa! Oni, kojima je velika ambičjun biti kapi partito i imbroja popoli, a njima el popolo cukon on služi za jašti, valja okreniti foj . . . i neka on služi za ridikul naroda . . .

„Rešeto“ je talentiraa pulitikom. On zna u današnjem danu svi su puni brige, svi su muži duri: onaj nije platija fit, onaj drugi jema flajdu novu a šartur ga traži, taj treći jema platit kambijal, onaj četvrti primija je kartu za jedan stari dug, svima fali nove per far dieže, a zato se oče samo „Rešeto“ koje im može činit petat ridadu, — a za svaku šesturinu, dok svaka bota i botonada valja fjorin. . . Danas sve je pulitika, sve ru maškarade.

Ozbiljne vijesti.

Nemaju novaca u kasi.

Jadranska plovidba na Sušaku.

Pomorci koji su bili pod francusku zastavu (imaju još da dobiju potreba od društva, već je prošlo 21 god.) 2 obitelji u relikoj potrebi.

Bili smo toliko puta kod dočićnog društva da nam izplati našu zaradu ali žali bože, uvjet ono, nemamo novaca u kasi. Preporučujemo tom društvu, da neka nas izplati čim prije jer ste Vi primili od Francuske vlade dočićnu izplatu za mornare. Ne udovolji li se orom pravednom zahtjevu učinićemo daljne potrebite korake.

Biršeg Pr. Ug. Hrr. Društva više pomoraca Rijeka sada Sušak.

**Pojedini broj „Rešeta“
stoji 2 Dinara.**

Političke vijesti.

Tužili na sud uredništvo Rešeta.

Jučer je bio ispitao u splitskom sudu soba br. 35 gospodin novinar Ante Ružić-Bačić. Tužio ga je neki Josip Konzul iz Šibenika radi činka nekog oglasa šaljiva koji stoji u broju „Rešeta“ broj 29. pod nadnevkom 13. veljače 1922. god. II. Poručujemo tom gosp. Konzulu da naše uredništvo nije nikada ciljalo na njegovu osobu niti čulo za takvo ime ni da obstoji kakova firma u Šibeniku pod imenom Josip Konzul.

Te opet uredništvo Rešeta poručuje do suda nepoznatom gosp. Konzulu da odustane od daljnjih razprava ako ne mi čemo ga baciti u velike spise.

Uredništvo.

Prigodom poginulih osamdeset vagona razne municije u Bitolju od požara.

Ovakovih se stvari događaju, često kod nas, mi stari zelen kaderi protestiramo, jer smo mi pod tuđom zastavom i onom disciplinom znali dobro čuvati ono što nije naše bilo. Stoga, zapeljivamo na Beograd i na sve Dalmatinske opštine a osobito Šibeniku da se požuri prevatiti novčice za sačuvati naša državna dobra. U našega Ante u Šibeniku prispele valjne srake veličine.

Una gran prova a piedi.

di Antonio Ružić-Bačić.

Domenica li 16. 4. 1922.

Il celebre podista diede a Spalato una corsa di resistenza di durata di due ore, la corsa incominciò alle ore 10.00 e terminò alle ore 12.00, dal principio della dogana di Spalato fino il tribunale facendo 28 volte andata e ritorno, come stabilito dalla Commissione vengono fatti i rilievi di circa 34 chilometri.

Il Sig. Antonio Ružić si impegnò mediante sommessa di arrivare 40 km. in due ore e 10 minuti.

Il Sig. Ružić è stato bene accolto dal Popolare domandandole se possiede zimilla, cuore, e i suoi resistenti geretti e i suoi fortissimi Polmoni il Ružić pesa 95 kg. siccome la strada non era corribile, così non arrivo che 34 kilometri.

Durante non facile prova.

Il forte Ružić si dimostrò sempre fresco e quasi ilare!

Parecchi dilettanti di alcune Società sportive e redazioni dei Giornali assistettero fino alla fine della splendida e elegante corsa del rinomato, bravo e forte e capace podista mondiale.

Amici

Šibenico, li 23 corr.

N. N.

I. i II. pošt.

Kroz moje putovanje razabrao sam da se danas najbolje uživa u II.om poštu i da se puno više plaća.

Dakle na znanje pučanstvu vazda svrnuti pažnju na II.om poštu, jer siromašnim ljudima ne stoji u računu više služiti se u I.om poštu...

Vijesti iz Šibenika.

Nazad dva dana bijasam u Šibeniku.

Došla je jedna vlajina na pazar da prodatiča. U to je došla ona Jovanka spličanka da kupi u vlajine tiča, uzela tiča u ruku i tič joj pobiga. Vlajina počela plakat za tičom, da joj se jema tič isplatit Jovanka govori da neće u to dođe redar Šime i pita ča je meu njim, osudi Jovanku da jon plati tiča. Ja bi to bila dragčije osudija, kazat će te zašto? Evo zašto? Vlajinu bi osudija 24 sata u prežun, a Jovanku bi nadario.

Gospojici Mariji — Mjesto.

Za ovaj put prevariste se, a unapred što će vam držati, o su vesi posli. Baćo.

Jedan dogadjaj u Šibeniku!

Jedna gospodjica svršila svoj posao, i pošla je do svoje sobice da se malo naspava, kad je došla u sobi lijepo se spremi i legne u krevet, ali je ostavila mala vrata otvorena otako da joj može doći njezin ljepi Đ..., i počme da spava, poslije nekoliko vremena dolazi Đ... kod nje, ali otako kao da ga niti muha nije mogla čuti; dođe u sobi i zatvori vrata, kad je došo blizu nje poljubije šest puta otako siatk da nija u svom životu ljubio kao svoju kuharicu, kad se ona probudila i reče mu vraga izija kako si ušo, muči muči uteka sam iz Kavane pak sam k tebi došo grizu neizija ako te bude gospodarica tražiti a tebe nema mogla bi još doći ovamo, a nemože ona doći i da bi htila jer bi trebalo jedan paranak za popetije gori, i Đ... prolazi vrijeme, kad u Kavanu Gospodarica traži Đ... ali Đ... nema Kokolo dije Đ... neznam gospodarice, K... Đ... a dije Vi se možete sitići gdje on; a da a hitće kod njegove simpatije, Kokolo dodri samnom, poše su da idu naći gospojicu i mladića kad su došli u kalu b... ide gospodarica uzaskale i Kokola, kad su došli do sobe, kucaju na vrata, i stanu zvati A... A... zar nečeće kad te gospodarica zove, viće Kokola kād poslije nekoliko vremena se odjavlja A..., koje? ja, koji si ti Kokolo i gospodarica, šta očete gospodarice, koje stobom nije nitko, evo vidite da nema nikoga, kako ću viditi kad je skuro, Šiora M... dajte bočun šterike.

Parona mia nonokore la sterica mi son qua, dove ti ze, eco qua, dove, soto letto.

Za ovo uredništvo neodgovara.

Ča kome fali u Šibeniku.

Milostivoj Flori još jedan par zlatnih cvikera e da bolje proučava telepatiju.

Restauraciji „Slavija“ četiri mužike za svirati na glasovir; i novi parangal za loviti jegulj

Jeri Dž. Kapuralu Trornice: „Bigula“ Poštene žene da im može slati svoje vizitne biljete s natpisom (Jere Dž. Trornice Bigula) i naznačiti im u biljete gdje će se sastati i na komu mjesti, o, toje Perivoj ili knča broj 111. miljuna.

Jeri Dž. Psovke Antine.

Jer je jedan put napravio bigule tako velike da ni sam gospodar nije mogao jesti i to se zna ni

sami njegovi prijatelji nisu mogli gucati a tosu Radde Brijač i Šofer Loči.

Radi Brijaču: Ločovi Autonobili da si može svake nedjelje otići u Krapanj. Naći mladu ili vjenčenu.

Ne ne baćo privarijasam se tojest da može otići u Drniš odnijeti svojoj mlađoj kakvi Pariški figuriru.

Loču M. Stari talijanski automobili da u njima može voziti Jeru Dž. Rađu Brijača ekspresnu Krapanj-Jadrtovac nije nego Drniš.

Jeri Kovaku — Malo širji šešir i kraće gaće od jakete i ne govorimo jer mu stoji zlo i naopako.

Amicus Prijatelji i Drugovi

Vijesti iz Sinja.

Elektrika u Sinju.

Na vijest, da će u Sinju početi svjetliti elektrika opć. upravitelj našao se u neprilici, ne zna kud će sa tolikim feralima, koji danas rasvietljaju Sinj. U projektu je, da se jedna velika žarulja stavi na vrh tvrdjave sa 50.000 svieća, druga na Čugurinu glavicu, a treća na Kamničak, tako će sjajno te tri žarulje zamjeniti sva tri ferala, koji danas rasvietljuju Sinj.

Radi velike svjetlosti od stacije do varoša Pupici se zablištile oči i razbio nos.

Nije ustanovljeno, da li će elektrika početi prije suda općenoga.

Posvećeno auktoru „Povjesti Sinja“.

Gnjavaža je lipo cviće
U proleće rado niče
Proleće je vrime draga
Pak magarac piva rado
On već piva treći put
U rešetu kao lud
I trudi se bolan ludo
Pak on piše strašno čudo
Povjesta Sinja lipo broji
Kao da se baš ne boji
A bojat se on bi moro
Jer mu prijeti suri oro
Ali sreća njegova ludá
Služi mu za dobra druga
I od orla njega čuva
Makar da je gola
Reče ajde na most Alke
Blizu kuće onog Salke
Prid karocu ajde doli
Pak nek tebe ravno goni
U Šibensku onu vilu
A ostavi Sinj u miru
I ne revi ludo dalje
Jer će Kata nemo jajde
Od tvog glasa mislit jedno
Da magare jeste njeno.

Poropor.

Vijesti iz Splita.

Splitski razgovori.

Kapetan i učiteljica pravduju se:

Učiteljica: Dakako gosp. Kapetane, da bi i žene imale pravo glasa.

Kapetan: Onda bi žene trebale ići u vojsku.

Učiteljica: Ali bi onda muškarci morali raditi djecu.

Kapetan: Kad je tako, onda mi gospodice izvolite napraviti djele

Tx.

Tirana:

Pošto je Matijaš odbio mjesto ponuđenog mu od albanske vlade, da se primi ministarstva pošta, vlada Džafer Ipija ponudilo mu je konsulat albanški u Šplitu.

Ćujemo da je već u pregovorima sa Lučkim poglavarnstvom, da mu ovo ustupi zemljište na Matješki za gradnju konsularne palače dokazujući da mu je najprikladnije to mjesto jer da mogu brodavci s garbunom pristati uz palaču, gdje bi se moglo spremili garbun, i ostaviti mu ga u komisiju da prodava, nadodavši da bi mu to bio jedini posao, što se konzula tiče:

Kako saznajemo dohodio je još i njesnog trgovca Eskenaža, i kod njega naručio par tuceta visokih diplomatskih koleta.

Za glavnog sekretara misli imenovati, onoga albaneža debelogu, ča je bia pri za kamarjera u Belevue pa u birariju Sarajevo.

A za osoblje konsulata; kemičara Mašu i Dr. Luku Bilana.

Uprava „Rešeta“ prigodom imenovanja svog bivšeg dopisnika i surađivača najmilije čestita uz zelju, da ga se sjeti kadkada barem sa nekoliko vreća garbuna, a osobito zimi, za moći gorjeti peč koja služi za dvojaku struku, za topljene i za spajljanje nevaljanih rukopisa.

Vijesti iz Omiša.

Mjesto ordena!

„Márul“, „John“ ili „Bepo Gheter“ Nit' je šoštar ni tapetar, Pjeva pjesnik ko ščipetar. „Politicus“ il „Spectator“ Cirkuski je on gladijator! Poliglotski transformator! Nasljeđe je Stražnjićev, Najmljeničko to je pero. Piše kao Lero — Kerol Ghetski on je Ciceron, „Novog Lista“ kompanjon „Novog Doba“ profesor, Omiški je to „scroccor“!

Domaće vijesti.

Iz Bakra — Dilberu od kafane Turko još jedna sluškinja sa švicarskim dojkama.

Markovica?

Iz Zagreba. Jakov Prkić prije u Sinju a sada u Zagrebu. — Prošlo je 6 mjeseci da se je iz Sinja primistio u Zagreb naš odlični i izvrsni hoteljer Jakov Prkić, te mu posao ide izvrsno.

Doli dušmani i izdajice Prkića.

Te isto šalje srdačni pozdrav Dr. Anti Sesardiću i Skomrlju, Boži Cariću, Jozi Milunu, Anti Mandiću mesaru, Čipadi, Vinku Bogdanu, Jozi Prkiću, obitelji Bil. Živija Prkić Živila slobodal Živijo sveti Zagreb! Doli dušmani!

Pomozite Marjan.

Pomozite Baću.

Odgovorni urednik: JOVO PUPOVAC.

Glavni saradnik: ANTE RUŽIĆ-BAĆO.

Tisk: PUČKA TISKARA — ŠIBENIK.